

கல்கலி

ஐஸ்லிக்கட்டு
ஐாதிக்கட்டு

ஐல்லிக்கட்டு ஐாதிக்கட்டு

கட்டுரை

- 1.ஜல்லிக்கட்டு: இந்து - ஆணாதிக்க - ஜாதி ஆதிக்கப் பண்பாட்டுவிழா
- 2.‘ஜாதி மாடு’
- 3.ஜல்லிக்கட்டு மீதான பண்பாட்டு மயக்கமும், நாட்டு மாடுகள் மீதான திடீர் அக்கறையும்
- 4.பேராசிரியர் தொ.பரமசிவன் அவர்களும், ஜல்லிக்கட்டும்
- 5.ஜல்லிக்கட்டும், மல்லுக்கட்டும்
- 6.ஜல்லிக்கட்டு: தேசிய அவமானம்
- 7.ஜல்லிக்கட்டுகள் ஒழியாமல், சூத்திர - பஞ்சம இழிவுகள் ஒழியாது!
- 8.உயிர்ப்பலி கேட்கும் காட்டுமிராண்டி காலத்து ஜல்லிக்கட்டு
- 9.பெரியாரும் பாரம்பரியமும்
- 10.ஜல்லிக்கட்டு:பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் பின்னணி
- 11.தேவையற்ற ‘தேசியஇனப் பாரம்பரியங்கள்’
- 12.‘தைழுச்சி’க்காரர்கள் எங்கே? அய்யம்பட்டி அழைக்கிறது

1. ஜல்லிக்கட்டு: இந்து - ஆணாதிக்க - ஜாதி ஆதிக்கப் பண்பாட்டுவிழா

அதி அசுரன்

ஜல்லிக்கட்டுக்கு உச்சநீதிமன்றம் தடைவிதித்த உடனே தமிழ்நாட்டில் பல இயக்கங்கள், அமைப்புகள், அரசியல்கட்சிகள் கடுமையான எதிர்ப்பைப் பதிவுசெய்தன. இப்போது ஜல்லிக் கட்டுப் பருவம் என்பதால் மீண்டும் அடுத்த சுற்று எதிர்ப்புகள் வரத்தொடங்கியுள்ளன. இந்த ஜல்லிக்கட்டு ஆதரவுக்குழுவில் எச். ராஜா, சுப்பிரமணியசாமி வகையறாக்கள் புதிதாகச் சேர்ந்திக் கிறார்கள். பார்ப்பனப் பண்பாட்டு ஆதிக்கத்துக்கு எந்தச் சிக்கலும் வைக்காத இந்த ஜல்லிக்கட்டை அவர்களும் ஆதரிப்பதில் வியப்பில்லை. நேற்றுவரை தமிழர் பண்பாட்டின் அடையாள மாக காட்டப்பட்ட ஜல்லிக்கட்டு அண்மையில் இந்துமத அடையாளமாகவும் சரியாக அடையாளம் காட்டப்பட்டுள்ளது. தோழர் சீமான் ஜல்லிக்கட்டுக்கான தடையை நீக்கக்கோரி விடுத்த அறிக்கையில்,

“ஜல்லிக்கட்டு தமிழர்களின் பாரம்பர்ய வீர விளையாட்டு. காலம் காலமாகத் தமிழர்களின் வீர அடையாளமாகவும் பண்பாட்டுச் சிறப்பாகவும் விளங்கும் ஜல்லிக்கட்டு விளையாட்டை ஒரு சில காரணங்களைச் சொல்லி நடத்த விடாமல் தடுப்பது தமிழர்களின் உணர்வுகளைச் சீண்டிப் பார்க்கும் செயல்.

எங்கள் பாட்டன் சிவபெருமான் வழிபாட்டிலேயே மாடு களைத்தான் தெய்வமாகக் கொண்டாடுகிறோம். நந்தியை வணங்கிய பிறகே சிவனை வழிபடும் வழக்கம் கொண்டவர்கள் தமிழர்கள். ஒரு மாட்டின் கதறலுக்காக சொந்த மகனையே தேர்க் காலில் இட்டுக் கொன்ற மனுநீதிச் சோழனின் வம்சாவழியான தமிழர்கள் மாடுகளை தங்கள் குடும்பங்களின் ஓர் அங்கமாகக் கொண்டாடி வருகிறார்கள்.”

என்று கூறியுள்ளார்.

ஒட்டுமொத்த தமிழர்களுக்கும் சிவபெருமான் எப்போது பாட்டன் ஆனாரோ தெரியவில்லை. தனது கோவிலிலேயே தன்னை வழிபடவே தமிழைப் பயன்படுத்த வைக்காத சிவன் எப்படி தமிழர்களுக்குப் பாட்டன் ஆவான்? அதுகிடக்கட்டும். நந்தி வழிபாடு என்பது பிரதோஷ விரதம் அனுசரிப்பதுதான். கடந்த சில ஆண்டுகளாக இந்த பிரதோஷம் விரதம் என்பது பெண்களிடையே

பிரபலமாகிவருகிறது.

சிவனுக்கு உரிய விரதங்களில் முக்கியமானது இவ்விரதம். இவ்விரதத்தைக் கடைபிடிப்போர் அதிகாலையில் எழுந்து நீராடி, அன்று முழுதும் உண்ணாவிரதம் இருந்து, மாலை பிரதோஷ நேரத்தில் சிவாலயம் சென்று உள்ளம் உருகி ஓம் நமச்சிவாய என ஓதி வழிபடவேண்டும். நந்தியின் (மாட்டின்) இரு கொம்பு களுக்கிடையே நின்று சிவனைக் கண்டு வணங்க வேண்டும். நமது வேண்டுதல்களை நந்தியின் காதில் கூற, நமது வேண்டுதல் நிறைவேறும்.

இந்த நந்திவழிபாடு என்பது தமிழ்நாட்டில் மட்டும் நடப்பது இல்லை. தமிழர்கள் மட்டும் கடைபிடிப்பதில்லை. இந்து மதம் உள்ள அனைத்து நாடுகளிலும், இந்தியாவில் உள்ள பல தேசிய இனங்களைச் சார்ந்த இந்துக்களிடையேயும் உள்ள இந்து வழிபாட்டு முறை.

அதுபோல, தமிழர்களை சூத்திரர்களாக, விபச்சாரி மக்களாக, சட்டப்படியும், இன்றளவிலும் வைத்திருப்பது மனு சாஸ்திரம். அந்த மனுசாஸ்திரத்தைச் சரியாகச் செயல் படுத்தியவன் மனுநீதிச்சோழன். தமிழர்களின் முன்னேற்றத்துக்குத் தடையான மனுநீதிச் சோழனின் செயலை தமிழர்களின் பண்பாட்டு அடையாளமாகக் காட்டும் போக்கு ஆர்.எஸ்.எஸ் சின் அணுகு முறையாகும். திருக்குறளைப் பாராட்டும் தருண் விஜயின் செயலைப்போன்றது இது. இந்த இந்து வழிபாட்டு முறையையும், பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்கு அடிப்படையான மனுசாஸ்திரப் பண்பாட்டையும், தமிழர் பண்பாடாகச் சித்தரிக்கும் தோழர் சீமானின் அறிக்கை கடும் கண்டனத்துக்கு உரியதாகும்.

அகமணமுறையை வலுப்படுத்திய ஜல்லிக்கட்டு

ஜல்லிக்கட்டு என்பது தொன்மையான விளையாட்டு சங்க இலக்கியங்களிலேயே இதற்கு சான்றுகள் உள்ளன - தமிழர்களின் பண்பாட்டு அடையாளம் என்றெல்லாம் வாதங்கள் அனல் பறக்கின்றன. எனவே அந்தச் சங்க இலக்கியங்களில் இந்த ஜல்லிக் கட்டைப் பற்றி அப்படி என்னதான் இருக்கின்றது என்று பார்க்கும்போதுதான் ஒரு ஜாதிக்குள் அல்லது ஒரு குலத்துக்குள் திருமணம் முடிக்கும் முறையோடு பிண்ணிப்பிணைந்ததே இந்த ஏறுதழுவல் என்பதைக் காணமுடிந்தது.

தொல்காப்பியத்திற்கும் முந்தையது என்ற ஒரு முற்றுப் பெறாத விவாதத்தில் உள்ள சங்க இலக்கியம் கலித்தொகை. அதில் முல்லைக்கலி என்ற பகுதியில் 103 வது பாடல் இதோ...

கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சுவாணை மறுமையூம்
புல்லாளே, ஆய மகள்,
அஞ்சார் கொலையேறு கொள்பவர் அல்லதை,

நெஞ்சிலார் தோய்தற்கு அரிய-உயிர் துறந்து-
 நைவாரா ஆயமகள் தோள்,
 வளியா அறியா உயிர், காவல் கொண்டு,
 நளிவாய் மருப்பஞ்சும் நெஞ்சினார் தோய்தற்கு
 எளியவோ, ஆயமகள் தோள்?
 விலைவேண்டார் எம்மினத்து ஆயர் மகளிர்-
 கொலையேற்றுக் கோட்டிடைத், தாம்வீழ்வர் மார்பின்
 முல்லையிடைப் போலப், புகின்...

தான் காதலிக்கும் பெண்ணின் மார்பகங்களைப் போலக் கருதி ஆர்வமுடன் காளையைத் தழுவி, அணைத்து, அடக்கும் ஆயர் இளைஞரே, தம் மகளுக்குத் துணையாக வர வேண்டும் என பெற்றோர் விரும்புவார்கள். கொம்புகளுக்கு அஞ்சி, உயிருக்குப் பயந்து காளையை அடக்கும் போட்டியில் இறங்காத ஆய இளைஞரை ஆய மகள் விரும்பமாட்டாள்.

என்கிறது இந்தப்பாடல். இப்பாடல் மட்டுமல்ல, முல்லைக் கலியில் உள்ள இன்னும் சில பாடல்கள் ஆடு மாடுகளை அடிப்படையாக வைத்து வாழ்ந்தவர்களை ஆயர்குலம் என்றும், அந்த ஆயர் குலத்தின் வீரம், கொடை, திருமணமுறை, பொருளீட்டும் முறை, போன்ற பல்வேறு பண்பாட்டுக் கூறுகளை விளக்குகிறது. முல்லைக்கலியில் அல்லாமல் வேறு எந்த சங்க இலக்கியத்திலும் ஏறுதழுவல் பற்றிய விளக்கமான பாடல்கள் இல்லை. வேறு குலத்தவர் அல்லது வேறு ஜாதியினர் எவரும் ஏறுதழுவலை அடிப்படையாக வைத்து மணஉறவுகளை மேற்கொள்ளவில்லை.

ஜாதிக்குள் தான் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற முறை வலுப்பெற்றதற்கு இந்த ஏறுதழுவல் என்ற ஜல்லிக் கட்டு விளையாட்டு மிகமுக்கியக் காரணமாக இருந்திருக்கிறது என்பதைச் சங்கஇலக்கியங்களே உறுதிசெய்கின்றன. தமிழர்களின் ஆரம்பகால வரலாற்றில் ஆயர்குலத்தைத் தவிர மற்ற தமிழர்களுக்கும் இந்த ஜல்லிக்கட்டுக்கும் தொடர்பு இருப்பதற் கான சான்றுகள் சங்க இலக்கியங்களில் இல்லை.

Kiss of Love, Hug of Love

சங்க காலத்தில், தமிழ்ச்சமுதாயக் காதலர்கள் திருமணத்துக்கு முன்பே தனக்கு விருப்பமான ஆண், பெண் துணைகளுடன் உடன்போக்கு, களவுமணம், முன்வரைவு என்று இணைந்து வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள். லிவிங்குகெதர், கம்பேனியன்ஷிப் போன்ற அந்நிய நாட்டுப் பண்பாடுகளுக்கு முன்னோடியாக தமிழர்களின்

உடன்போக்குப் பண்பாடு இருந்திருக்கிறது. அந்த உடன்போக்குப் பண்பாட்டை மீட்டெடுக்க சுப்பிரமணியசாமி களும், தமிழ்நாட்டு அரசியல்வாதிகளும், பண்பாட்டுக்காவலர் களும் ஆயத்தமாக இருக்கிறார்களா?

துணங்கைக்கூத்து என்றபெயரில் நடந்த Hug Of Love விழாக்களை தற்போது நடத்த ஆயத்தமாக இருக்கிறார்களா? சேர நாட்டுத் தமிழர்கள் அண்மையில் Kiss Of Love, Hug Of Love ஆகிய பெயர்களில் ஒரு புதிய போராட்ட வடிவத்தை முன்னெடுத்து, கேரளத்துக் காவிகளையும் இந்திய அளவிலுள்ள அனைத்து மதவெறியர்களையும் மிரளவைத்தனர்.

துணங்கைக்கூத்து நடத்திய தமிழர்களின் தற்காலத் தலைமுறைகளாகிய நாம் அமைதியாக அவற்றை வேடிக்கை பார்த்தோம். தாம் நடத்தா விட்டாலும் பரவாயில்லை. கேரளாவில் நடக்கும்போது இது தமிழர்களின் பண்பாடுதான் என்றுசொல்லி ஒரு ஆதரவுக்குரல்கூட எழுப்பாமல் கள்ளமவுனம் சாதித்தது ஏன்?

காதலர்தினமோ, உடன்போக்கோ, முன்வரைவோ, துணங்கைக்கூத்தோ இவையெல்லாம் சங்க இலக்கியக் காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்தாலும் அவற்றை இப்போது நடைமுறைப் படுத்தத் தொடங்கினால் அவை ஜாதியறுப்புத்திருமணங்களையும், மத மறுப்புத்திருமணங்களையும் அதிக அளவில் உருவாக்கிவிடும். அது பார்ப்பன பண்பாட்டு மேலாண்மைக்கு எதிரானதாகும். எனவே அவற்றை மீட்கவோ, தொடங்கவோ எவரும், எந்தப் பண்பாட்டுமீட்பரும் முன்வருவதில்லை.

ஆனால் ஜல்லிக்கட்டு அப்படி அல்ல. ஜாதியெறி, மதவெறி இரண்டையும் ஊதிப்பெருக்கும் தன்மையுடையது. எனவே ஜல்லிக்கட்டிற்காக அனைத்து அரசியல்வாதிகளும், சு.சாமி போன்ற புரோக்கர்களும், சில தமிழ்த்தேசியர்களும் அதற்கு ஆதரவாக நிற்கிறார்கள்.

ஜல்லிக்கட்டா? ஏறுதழுவலா?

ஏறுதழுவல் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை இந்த ஜல்லிக் கட்டு தொடர்ந்து நடப்பதாக நாம் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதுவே தவறு. திணைவழிப்பட்ட சமுதாயங்கள் முடிவுக்கு வந்து அரசுகள் தோன்றிய பிறகே இந்த ஏறுதழுவல் வழக்கொழிந்து போய்விட்டது. பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு ஏறுதழுவலின் நோக்கத்திலும், அதன் நடைமுறையிலும் மாறுபட்ட ஜல்லிக் கட்டு அண்மையில் சுமார் 300

ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. நீண்ட நெடிய பாரம்பரிய மெல்லாம் ஜல்லிக்கட்டுக்குக் கிடையாது. அதுவும் தமிழர் பண்பாட்டு அடிப்படையில் வந்த விழா அல்ல. இந்துப் பண்பாட்டு அடிப்படையில் உருவான உயர்ஜாதி இந்துக்களின் விழாவே இந்த ஜல்லிக்கட்டு.

சுமார் 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அலங்காநல்லூர் பகுதியில் காலரா பரவி மக்களெல்லாம் கொத்துக்கொத்தாக இறந்து போனார்கள். ஊர்க்காரர்கள் தங்கள் காவல் தெய்வமான முனியாண்டியிடம் வந்து கதறியிருக்கிறார்கள். பூசாரிக்கு அருள் வந்து இப்படி அருள்வாக்கு சொன்னாராம் முனியாண்டி “கிராமத்தில் மாடு பிடிக்கிறதை நடத்துங்க. அதைப் பார்க்க வர்றவங்களை நான் பலிவாங்கிடுவேன். எங்கேயோ இருந்து வர்றவனும், கடல் கடந்து வர்றவனும் பலியாவான். உள்ளூர்க் காரங்க காப்பாத்தப்பட்டுடுவாங்க.” என்றாராம். அதன் பிறகே ஊரில் ஜல்லிக்கட்டு நடக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது.

மாட்டுக் கொம்பில் அந்தக் காலத்துச் சல்லிக்காசுகளை மொத்தமாகக் கட்டி மாடு பிடிக்கிறவர்களுக்கு அது கிடைப்பதால் ‘சல்லிக்கட்டு’ என்று ஆனது. தை மாதத்தில் விவசாயத்தின் மூலம் ஊர் சற்று செல்வாக்குடன் இருக்கும் நேரத்தில் பொங்கலுக்கு மறுநாள் ஜல்லிக்கட்டு நடக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. இப்போதும் அலங்காநல்லூரில் 5 நாட்கள் நடக்கும் திருவிழா முனியாண்டி சாமி வழிபாட்டுடன்தான் ஆரம்பிக்கிறது. அலங்காநல்லூருக்குப் பிறகுதான் தமிழகத்தின் மற்ற ஊர்களிலும் ஜல்லிக்கட்டு நடத்துள்ளது. (இதழியலாளர் மணா இந்த ஜல்லிக்கட்டு உருவான வரலாற்றை விரிவாகப் பதிவுசெய்துள்ளார்.)

இந்துப்பண்பாட்டு அடிப்படையில் எது உருவானாலும் அதில் ஜாதியும் முக்கியப் பங்கு வகிக்கும் என்பதில் யாருக்கும் அய்யமிருக்காது. இந்த ஜல்லிக்கட்டிலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பங்கேற்க முடியாது. ஜல்லிக்கட்டில் பறையடிக்கும் உரிமை மட்டுமே தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு உண்டு. தாழ்த்தப்பட்டவர் களும் தனியாக ஜல்லிக்கட்டு நடத்துகின்றனர். தனிக் கிணறு, தனி சேரி என்பது போல அவர்கள் தனியாக நடத்திக்கொள்ளலாம். ஆனால் ஒரு பிற்படுத்தப்பட்டவரின் மாட்டை தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அடக்க அனுமதிப்பதில்லை. ஒன்றிரண்டு தவறிப்போய் அப்படி நடந்துவிட்டாலும், அடக்கும் அந்த தலித் எவ்வித அடையாளமும் இன்றிக் கொல்லப்படுவான். அல்லது யாருக்கும் தெரியாமல் அந்த மாடு கொல்லப்படும். அல்லது அடிமாடாகப் போகும்.

பெண்ணை வெறும் 'பொருள்' எனக்கூறும் ஏறுதழுவல்

இந்துப்பண்பாடு என்றால், ஜாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகள் மட்டுமல்ல. ஆண் ஆதிக்கமும் அவசியம் இருக்கும் என்பது நாம் அறிந்ததே. ஜல்லிக்கட்டு என்பது தமிழர் பண்பாடுதான் என்று யாராவது உறுதிப்படுத்தினால்கூட அவர்களுக்கு எமது கேள்வி என்னவென்றால், யாருக்கும் அடங்காத காளையை அடக்கும் உடல் வலுவுள்ள ஒருவனுக்கு தனது மகளைக் கொடுப்பது என்பதைத் தற்காலத்தில் நடைமுறைப்படுத்த முடியுமா?

ஏறுதழுவலில் ஒரு பெண், ஒரு பொருளாக - ஒரு நுகர் பொருளாக - ஒரு பரிசுப்பொருளாக மட்டுமே பங்குவகிக்க விதிக்கப் பட்டிருக்கிறாள். உடல் வலுவுள்ள ஓர் ஆணின் துணை இல்லா விட்டால் ஒரு பெண்ணால் வாழமுடியாது என்ற பொருளைத்தான் ஏறுதழுவல் உறுதிப்படுத்துகிறது. பெண் கொடுத்தல், பெண் எடுத்தல் என்ற முறைகளே தவறு. ஆணோ, பெண்ணோ, அவரவர் இணைகளை அவரவர்களே தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ளும் உரிமையை உறுதிப்படுத்த வேண்டியதுதான் தற்காலத்திற்கு உரிய தமிழர் அடையாளமாக இருக்க வேண்டும்.

சங்க காலத்தில் வெறும் இலை தழைகளை மட்டுமே ஆடையாக சூடிக்கொண்டுதானே வாழ்ந்தோம்? இலைகளையும் மலர்களையும் மட்டுமே ஆடைகளாக அணிந்து வாழ்ந்தோம் என்பதற்கு சங்க இலக்கியங்களில் நூற்றுக்கணக்கான சான்றுகள் உள்ளன. இப்போது இந்த ஜல்லிக்கட்டுக்காகக் குரல் கொடுப்பவர் களைக் கேட்கிறோம். தி.மு.க, அ.தி.மு.க, ம.தி.மு.க, பா.ஜ.க, கம்யூனிட் போன்ற அரசியல் கட்சியினராகட்டும், தோழர்கள் மணியரசன், சீமான் ஆகட்டும், யாராவது தற்போது இலை, தழைகளைக் கட்டிக்கொண்டு வாழத்தயாரா? தமிழர் பண்பாட்டு அடையாளம்தானே இவை?

உடையில் மட்டுமல்ல, உணவில், பழக்கவழக்கங்களில் எவ்வளவோ மாற்றங்களை ஏற்று, அனுமதித்து, காலத்திற்கேற்ற வகையில் மாறிக்காண்டேதான் வந்துள்ளோம். நாம் மட்டுமல்ல. உலகின் அனைத்து இன மக்களும் காட்டுமிராண்டிகளாக வாழ்ந்து தற்போது மாறிக்கொண்டு இருப்பவர்கள் தான். பண்பாட்டின் அடையாளம் என்ற பெயரில் அப்பட்டமான ஓர் இந்து, ஆதிக்கஜாதி, ஆணாதிக்கப் பண்பாட்டை எதற்காகக் காப்பாற்றவேண்டும்?

எந்தப் பண்பாடாக இருந்தாலும் அது வாழும் காலத்தில் அது நமக்குப் பயன்படுவதாக இருக்கவேண்டும். அவற்றை நாம் தூக்கிச்சுமக்க வேண்டியதாய் இருக்கக்கூடாது. அப்படித் தூக்கிச் சுமக்க

வேண்டி வந்துவிட்டாலே அது சடங்கு, சம்பிரதாயம் என்ற வகைக்குள்தான் அடங்கும்.

உச்சநீதிமன்றம் இதுபோன்ற ஒருமுரட்டுத்தனமான அறிவுக்கு வேலையற்ற ஒரு விளையாட்டைத் தடைசெய்ததை, தமிழர்கள் முன்னேற்றத்தில் அக்கறையுள்ள அனைவரும் மனமாரப் பாராட்டி வரவேற்கவேண்டும். அதேசமயம், உணவுக் காக மாடுகளை வளர்க்கும் தொழிலை அங்கீகரித்திருந்த புத்தமதச் சார்ந்த அசோகர் ஆண்ட நாடு இது. மிருகங்களை வதைக்கக் கூடாது என்ற போர்வையில் ஆடு, மாடு, கோழிகளை உண்ணக் கூடாது என, உச்சிக்குடுமியாட்டம் நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியது நம் கடமை.

வாடிவாசலும் ஐஐடி வாசலும்

21 ஆம் நூற்றாண்டில் - வாழ்வதற்கு உடல் பலத்தைவிட மூளை பலமே முக்கியம் என்ற இந்த யுகத்திலும் கற்கால விளையாட்டை விளையாடிக் கொண்டிருப்பது தேவையற்றது. காலத்திற்கேற்ப தன்மை மாறி - தனது வடிவத்தை மாற்றிக் கொண்ட இந்த ஜல்லிக்கட்டு இந்தக் கண்ணி யுகத்தில் அவசிய மற்றது. தானாகவே அழியக்கூடியது. அதற்கு உச்சநீதிமன்றம் தடைவிதித்திருப்பது சரியானது. இந்தத்தடைச் செய்தி பரபரப் பான அதே நாளில் நமக்குப் பெரும் அதிர்ச்சியாக வந்திருக்கும் மற்றொரு செய்தி விவாதத்திற்கே வரவில்லை என்பதுதான் வேதனை.

அகில இந்திய அளவிலும், அகில உலக அளவிலும் அதிகார மையங்களை ஆட்டிப்படைக்கும் - அக்கிரகாரக் குடுமிகளுக் காகவே நேந்து விடப்பட்டிருக்கும் - நவீன பிரம்மதேயங்கள்தான் ஐ.ஐ.டி, ஐ.ஐ.எம் நிறுவனங்கள். அந்தக் கல்வி நிறுவனங்களில் நுழைவதற்கு நடத்தப்பட்ட அகில இந்திய நுழைவுத்தேர்வில் தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் 2 . 5 சதம் என்ற அளவில் மட்டுமே தேர்ச்சி பெற்றுள்ளனர். 21,818 இடங்களைப் பிடித்து ஆந்திரா முதல் இடத்தில் உள்ளது. 19,409 இடங்களைப் பெற்று உத்திரப் பிரதேசம் இரண்டாம் இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. 16,867 இடங்களைப் பெற்று இராஜஸ்தான் மூன்றாவது இடத்தில் உள்ளது. தமிழ்நாடு இன்னும் மாடுகளைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு 14 வது இடத்தில் தேங்கி நிற்கிறது.

இவை போன்ற உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் மட்டுமல்ல. இந்தியாவின் மிக முக்கிய அரசியல் தலைவர்கள் உருவாகும் புதுடில்லி ஜவஹர்லால்நேரு பல்கலைக்கழகம், டில்லிப் பல்கலைக்கழகம், அலிகார், பிட்ஸ் பிலானி போன்ற எவற்றிலும் தமிழர்களுக்கு, பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அனுமதி கிடையாது. அனைத்தும் இராஜராஜசோழன் உருவாக்கிய வேத பாடசாலை களைப்

போலவே பார்ப்பான் பண்ணையமாக இருக்கின்றன.

2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு முல்லைநிலத்து தமிழர்கள் வாழ்வதற்கு மாடுகள் தேவை, மாடுகளை அடக்குவதும் தேவை யாக இருந்திருக்கலாம். இன்று ஒட்டு மொத்தத் தமிழனும் உயர்வதற்கு ஐ.ஐ.டி, ஐ.ஐ.எம், எய்ம்ஸ், என்.ஐ.டி போன்ற நிறுவனங்களே தேவை. மாட்டின் கொம்புகளைவிட பார்ப்பானின் உச்சிக்குடுமி மயிர்களுக்கு பலம் அதிகமாக இருக்கும் காலம் இது. மாடுபிடிக்கப் போராடுவதை விட்டுவிட்டு மேற்கண்ட கல்விநிறுவனங்களில் இடஒதுக்கீடு கிடைக்கப் போராடுங்கள். எதிர்காலத் தமிழன் ஏற்றமுடன் வாழ்வான்.

- ஜனவரி 2015, காட்டாறு

2. 'ஐாதி மாடு'

அதி அசுரன்

ஐல்லிக்கட்டு என்ற இந்து - ஐாதி ஆதிக்க - ஆணாதிக்கப் பண்பாட்டு விழாவை அனைத்து அரசியல் கட்சிகளும் ஓட்டுக் காக ஆதரிக்கின்றன. ஓட்டுவேட்டையாடப் போனவர்கள் ஆதரிப்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. மே 17 இயக்கம், இளந்தமிழகம் இயக்கம் போன்ற ஆக்கப் பூர்வமான கடமைகளை மேற்கொள்ளும் அமைப்புகளும் ஐல்லிக்கட்டை ஆதரித்துப் போராட்டத்தில் இறங்கியது நமக்கு அதிர்ச்சியாகவே இருந்தது. அவர்கள் வைத்துள்ள வாதங்கள் பார்ப்பனிய ஆதிக்கத்துக்கு வழிவகுப்பதாகவே இருந்தது. அந்த வாதங்களையும் அவற்றிற்கு நமது விளக்கங்களையும் சொல்ல விரும்புகிறோம்.

தடையைப் பெறுவதற்கு நீதிமன்றத்தில் வழக்காடி பீட்டா என்ற அமைப்பு மீது நமக்குக் கடுமையான விமர்சனங்கள் உண்டு. அந்த அமைப்பில் முன்னணியில் இருப்பவர்கள் பார்ப்பனர்கள், குறிப்பாக ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பின் பார்ப்பனர்கள் என்பது நாம் அறிந்ததுதான். ஆனால் இந்த வழக்கைப் பொறுத்தவரை வழக்காடியது பீட்டாவாக இருந்தாலும், அந்த வழக்கால் கிடைத்த தீர்ப்பு தமிழர்களின் பண்பாட்டு உயர்வுக்கு வழிவகுக்கும் என்பது உறுதி. இதே தீர்ப்பை அடிப்படையாக வைத்து நாளை இறைச்சி உணவுக்கேகூட தடை வரலாம். வரும் போது அவசியம் எதிர்த்து நிற்போம்.

இளந்தமிழகம் இயக்கத்தின் செய்தித் தொடர்பாளர் வினோத் விடுத்துள்ள அறிக்கையில்,

“சல்லிக்கட்டு போன்ற மாடுபிடி போட்டிகளில் உழவுத் தொழில், மாடு இவற்றோடு தொடர்புடைய சில சாதிகள் தான் ஈடுபடுகின்றன. வட்டாரத்தன்மையோடு அந்தந்த சாதியினர் மட்டுமே பங்கெடுக்க முடிகிறது. பெண்களின் பங்கெடுப்பே இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதை சனநாயகப்படுத்தி வளர்த்தெடுக்க வேண்டுமே தவிர 'தடையே இருக்கட்டும்' என்று கருதுவது சரியல்ல. மாடுபிடி பண்பாடு என்பது வெறும் ஆதிக்கவாதிகளின் பண்பாடல்ல, வேடிக்கை பார்க்கும் சமீந்தாரிய பண்பாடல்ல. விலங்குகளை அடக்கி உழவில் ஈடுபடுத்திய வரலாற்றுப் போக்கின் நீட்சி. இது உழவுத் தொழிலில் ஈடுபடும் உழைக்கும் மக்களின் பண்பாடு.”

தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பங்கேற்க முடிவதில்லை என்ற

உண்மையை மறைக்க எவ்வளவு பாடுபடுகிறார்கள்? வட்டாரத் தன்மையோடு அந்தந்தச் சாதியினர் மட்டுமே பங்கேற்க முடிகிறதாம். ஏன் ஜல்லிக்கட்டு நடைபெறும் பகுதிகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களே வாழவில்லையா?

உழவுத்தொழிலில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பெரும்பாலும் கூலித்தொழிலாளர்களாகவே உள்ளனர். பிற்படுத்தப்பட்டோரிலும், குறிப்பாக சுமார் 20 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், விவசாயம் மட்டுமல்லாமல் கந்துவட்டி, பண்ணைகள் போன்ற உப தொழில்களால் வருமானம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கும் வசதி படைத்த பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள்தான் ஜல்லிக்கட்டு மாடு வளர்க்க முடியும்.

உழைக்கும் மக்களின் பண்பாடு என்றால் ஜல்லிக்கட்டு நடக்கும் கிராமங்களில் எத்தனை தலித்துகள் ஜல்லிக்கட்டு மாடு வைத்துள்ளனர் எனக்கூறுமுடியுமா? தலித்துகள் மாடு வளர்ப்பது பற்றி மனுசாஸ்திரம் கூறுகிறது,

“அவர்களுக்கு உலோக பாத்திரங்கள் கூடாது. அவர்கள் தீண்டின பாத்திரங்களைச் சுத்தம் செய்தாலும், பரிசுத்த மாகாது. அவர்கள் மாடு முதலிய வைத்துக்கொண்டு ஜீவிக்கக்கூடாது.”

- அத்தியாயம் 10 ஸ்லோகம் 51

இந்த மனுசாஸ்திரக் கட்டுப்பாடுகளை மீறி தலித்துகள் இப்பொழுதுதான், ஒரு நாளைக்கு 10 லிட்டர் பால் கொடுக்கும் மாடுகளை வளர்க்கத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். பால் கொடுக்காத - வருமானம் தராத - ஜல்லிக்கட்டு மாடுகளை இன்னும் தலித்துகள் வளர்க்கவே தொடங்க வில்லை. உழவுத்தொழில் உண்மையாகவே உழைக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவரிடம் நிலமும் இல்லை. ஜல்லிக்கட்டு மாடும் இல்லை. பிறகு எப்படி இது உழைக்கும் மக்களின் பண்பாடாக முடியும்?

பிற்படுத்தப்பட்டவர்களிலும் 2 ஏக்கர் முதல் 5 ஏக்கர் வரை வைத்திருக்கும் சராசரி விவசாயிகள் தான் அதிகம். அவர்களால் வருமானம் வராத எந்த உயிரையும் வளர்க்க முடியாது. வீட்டில் உள்ள ஆண், பெண், குழந்தைகள் அனைவரும் வயலில் வேலை செய்தால்தான் பட்டினி இல்லாமல் வாழமுடியும் என்ற நிலையில்தான் இன்றைய விவசாயம் உள்ளது. இந்த நிலையில் ஜல்லிக்கட்டு மாட்டை வளர்க்கும் வலிமை பொருளாதாரத்திலும் வலுவானவர்களுக்கே உண்டு.

குறிப்பிட்ட சில கிராமங்களில் பணத்திமிரும், ஜாதித் திமிரும் கொண்ட ஒரு சிலரால் நடத்தப்படும் இந்த விளையாட்டை ஒட்டுமொத்தத் தமிழர்களின் பண்பாடு என்று கூறுவீர்களானால், இங்கு 90 விழுக்காட்டு மக்கள் தமிழர்களே இல்லை என்று கூறும் நிலைதான்

ஏற்படும். மேலும் இளந்தமிழகம் இயக்கம் கூறுகிறது,
இந்து லா வைப் பிரதிபலிக்கும் தேசியம்

“(ஜல்லிக்கட்டு) ஒரு வட்டார ஒரு சாதிப் பண்பாடேயானாலும் அதுவும் பன்மைத்துவம் கொண்ட ஒரு சமூகத்தின் ஒரு கூறுதான். எல்லாத்தரப்பு, வட்டார, சாதி பண்பாடுகளையும் உட்செரித்துதான் பன்முகத் தன்மையோடு தேசப்பண்பாடு, சமூகப்பண்பாடு வளர்ச்சிபெறுகிறது. அது சல்லிக்கட்டு, ஏறுதழுவுல், மஞ்சவிரட்டு போன்ற அனைத்து மாடுபிடி போட்டிகளைக் கொண்டாடும் பண்பாட்டையும் சேர்த்துதான்.”

- வினோத், செய்தித் தொடர்பாளர், இளந்தமிழகம் இயக்கம். 09.01.2015

பன்முகத்தன்மை என்ற பெயரில், எந்தவிதக் குற்ற உணர்வும் இல்லாமல் - சிறிதும் கூச்சப்படாமல் - ஜாதி ஆதிக்கத்தை நியாயப்படுத்துகின்றன மேற்கண்ட வரிகள். நான் ஆதிக்க ஜாதிக் காரன் என்று திமிராகப் பூணூல் போட்டுத் திரியும் பார்ப்பானின் போக்கும், இந்த வரிகளின் பொருளும் ஒன்றுதான். மேற்கண்ட வரிகளை சமுதாயத்தில் உள்ள அனைத்துச் சீரழிவுப் பழக்க வழக்கங்களைக் காப்பதற்கும் பயன்படுத்தலாம்.

பிறக்கும்போதே சேரியில் வாழவைப்பது, ஒரு ஊரின் அனைத்து நல்லது கெட்டதுகளிலும் ஒதுக்கி வைப்பது, இறந்தபிறகும் சுடுகாட்டிலும் பறையர் சுடுகாடு, பள்ளர் சுடுகாடு, படையாட்சி சுடுகாடு எனப் பிரித்து வைத்திருப்பது என அனைத்துமே இங்கு பண்பாடு, பழக்க வழக்கம்தானே? இதையெல்லாம் உட்செரித்துத்தான் உங்கள் தேசத்தின் பண்பாடு வளர்ச்சி பெறும் என்றால் அப்படிப்பட்ட தேசம் உருவாவதற்கும், அப்படிப்பட்ட பன்முகத்தன்மை உருவாவதற்கும் மனித குல வளர்ச்சியில் அக்கறை உள்ளோர் அனைவரும் எதிரிகளாகத்தான் இருப்பார்கள்.

பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்களை மாற்ற முடியாது என்பதுதானே ஆகமங்கள்? இந்தப் பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள் தானே இந்து லா வில் பாதுகாக்கப்பட்டு, இன்று பிற்படுத்தப் பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அர்ச்சகராக நியமிக்க முடியாத நிலை நீடிக்கிறது. இந்து தேசியமோ, தமிழ்த் தேசியமோ எது வருவதானாலும் ஜாதி - அப்படியேதான் இருக்கும் என்பதைத் தான் உங்கள் அறிக்கைகள் உறுதி செய்கின்றன.

ஜனநாயகப்படுத்த வேண்டாமா?

முகநூலில் இதுபற்றிய விவாதங்கள் எழுந்தபோது, மே 17

இயக்கத்தின் சார்பாகச் சிலர் ஒரு பதிவை வெளியிட்டனர். அதாவது, கோவில்களில் தீண்டாமையும், ஜாதியும், பெண்ணடிமைத் தனமும் கடைபிடிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவற்றை நன்கு அறிந்திருந்த தோழர் பெரியார், அவற்றைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்றா கூறினார்? அவற்றை ஜனநாயகப்படுத்த முயற்சித்தார். அனைத்து ஜாதியினரும் அர்ச்சகார வேண்டும் என்ற போராட்டம் கோவில்களை ஜனநாயகப்படுத்தும் முயற்சிதானே? என்று வாதிட்டார்கள். இளந்தமிழகமும் ஜல்லிக்கட்டை ஜனநாயகப் படுத்த வேண்டும் என்கிறது.

ஜனநாயகப்படுத்துவது என்றால், நாராயணகுருவைப் போல பெரியாரும் ஆங்காங்கே சிவன்கோவிலை உருவாக்கி இருப்பார். இராமானுஜரைப் போல அனைத்து ஜாதியினருக்கும் நாமத்தைப் போட்டுவிட்டிருப்பார். இதோ பெரியாரே கூறுகிறார்,

“இராமானுஜர் நாமத்தையும், பூணூலையும் பழைய சின்னம் என்பதாகக் கருதி அதை வைத்துக் கொண்டு ‘பறையன்’ என்பவர்களையெல்லாம் பிடித்து நாமமும், பூணூலும் போட்டு மக்களைச் சமத்துவம் அடையச் செய்வது என்ப தான சீர்திருத்தம் செய்தார் என்பதாகச் சொல்லப்படு கின்றது. இதனால் பழைய சின்னம் காப்பாற்றப்பட்டதே தவிர, மக்களுக்கு சமத்துவம் கிடைத்ததா? சமத்துவ உணர்ச்சி உண்டாயிற்றா? நாமமும் பூணூலும் உடையவர் களுக்குள்ளாகவே உயர்வு தாழ்வும், அதுகள் இல்லாதவர் களை தாழ்மையாய்க் கருதுவதும் இன்று சூரியன் போல் துலங்குகிறது”. - குடி அரசு 02.12.28

எனவே ஜனநாயகப்படுத்துவது, சீர்திருத்துவது என்பதில் பெரியாருக்கு என்றுமே உடன்பாடில்லை. கருவறை நுழைவுக் கிளர்ச்சியில்கூட பெரியாரின் நோக்கம், முரண்பாடு களைக் கூர்மையாக்குது என்பதுதான். பகைமுரணை அடையாளப்படுத்துவதுதான் பெரியாரின் நோக்கம்.

கோவில் நுழைவில் பெரியாரின் நிலை

“இந்தப் பொதுக்கோவிலுக்குள் எல்லோருக்கும் செல்ல உரிமை உண்டு” என்று விளம்பரம் செய்ய வேண்டும். யாராவது ஆபீபீத்தால் அவர்களை சிறையிலிட வேண்டும். இதை பொது ஜனங்கள் கூட்டம் போட்டு கண்டிக்க ஆரம்பித்தார்களானால் உடனே கோவிலை இடித்தெறிந்து விடவேண்டும்.

ஜாதி வித்தியாசமோ, உயர்வு தாழ்வோ கற்பிக்கின்ற புத்தகங்களைப் படிக்கக் கூடாது என்று சொல்லிவிடவேண்டும். மீறிப்

படிக்க ஆரம்பித்தால் அவற்றைப் பறிமுதல் செய்யவேண்டும். உயர்வு தாழ்வு வித்தியாசம் முதலியவை கொண்ட மடாதிபதிகளை எல்லாம் சிறையில் அடைத்துவிடவேண்டும். பொதுஜனங்கள் கிளர்ச்சி செய்தால் மடாதிபதிகளை தீவாந்திரத்திற்கு அனுப்பிவிடவேண்டும். சுவாமிகளுக்கு உள்ள நகைகள், வாகனங்கள், பூமிகள் எல்லாவற்றையும் பறிமுதல் செய்து அவைகளை விற்று படிப்பில் லாதவர்களுக்கு படிப்பும், தொழில் இல்லாதவர்களுக்கு தொழிலும் ஜீவனமும் ஏற்படுத்த உபயோகப்படுத்திவிடவேண்டும்.” குடி அரசு 09.12.1928

கோவில்களில் தீண்டாமை என்றால் அவற்றை இடித்துத் தள்ள வேண்டும், மடங்களின் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்ய வேண்டும் என்று முழங்கியவர் பெரியார். கிராமங்களில் ஜாதிமுறை தீவிரமாகக் கடைபிடிக்கப்படுகிறது என்பதற் காக அந்த கிராமம் என்ற முறையையே எதிர்த்தவர் பெரியார். கிராமங்கள் அழிய வேண்டும் என்றவர் பெரியார். அந்த கிராம முறையை ‘ஜனநாயகப்படுத்த வேண்டும்’ என்று ‘பூண்’ பிடித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை.

பார்ப்பனர்களின் பண்பாட்டு விழாவான கும்பகோணம் மகாமகம் பற்றிப் பெரியார் பலமுறை தனது குடி அரசில் எழுதியுள்ளார். அந்த விழாவை ஜனநாயகப்படுத்த வேண்டும் என்று கூறவில்லை. தடை போட வேண்டும் என்றுதான் முழங்கினார்.

“இந்த சர்க்கார் மனுதர்ம, புராண ஆட்சி சர்க்காராய் இல்லாமல் இருக்குமானால் இப்படிப்பட்ட முட்டாள்தனமான காரியங்களுக்கு மக்களை ஆளாக்காமல் மாமாங்கம் நடத்தக்கூடாது என்று 144 உத்தரவு போட வேண்டும்.” - குடி அரசு - 17.02.1945

சீர்திருத்தத்தில் நம்பிக்கை அற்றவர் பெரியார். தன்னை அழிவுவேலைக்காரன் என்றுதான் அறிவித்துக்கொள்கிறார். குறிப்பாக, தற்போது உள்ள பிரச்சனை என்னவென்றால், ஜல்லிக்கட்டுக்குத் தடை அறிவிக்கப்பட்டு விட்டது. அதுபோல,

நாளையே ஒரு அறிவுள்ள அரசாங்கம் உருவாகி, “கோவில்கள் அனைத்தும் இழுத்து மூடப்படும்; தடைசெய்யப் படும்” என அறிவிக்கிறது என வைத்துக்கொள்வோம். அப்போது, கோவில்கள் என்பவை நமது பண்பாட்டின் அடையாளம், அந்தத் தடையை நீக்க வேண்டும் என எந்தப் பெரியாரியலாளரும் போராட மாட்டார்கள்.

அதுபோல இப்போது நாம் போராடமலேயே ஜல்லிக் கட்டு என்ற ஆதிக்கப்பண்பாட்டிற்குத் தடை வந்துவிட்டது. அதை வரவேற்பதுதான் தமிழர்கள் அறிவியல் அணுகுமுறை யோடு வாழ

வேண்டும் என விரும்புவார்கள் செய்ய வேண்டிய பணி.

உடன்கட்டை ஏறுதலும் நமது பண்பாடுதானே?

குழந்தைத் திருமணத் தடுப்புச்சட்டம், உடன்கட்டை ஏறுதல் தடுப்புச் சட்டம், நரபலித் தடுப்புச்சட்டம் எனப்பட சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தது இந்தியாவில் வியாபாரம் செய்ய வந்த ஆங்கிலேயர்கள்தான். இந்தத் தடுப்புச்சட்டங்கள் வருவதற்கு முன் நரபலியும், உடன்கட்டை ஏறுதலும், குழந்தை மணமும், தேவதாசிமுறையும் இந்தத் தமிழ்த்தேசத்தின் பண்பாடுகள்தான்; இந்தியப் பகுதியில் உள்ள பல தேசிய இனங்களின் பண்பாட்டு அடையாளங்கள் தான்.

ஆனால் அவற்றுக்குத் தடை வந்தபோது, அந்தத் தடை களால் ஒருவேளை ஆங்கிலேயர்களுக்கும் பலன் இருந்திருக்கலாம். அதற்காக அந்தத் தடைகள் தவறு. அவை தேசிய இனங்களின் மீதான தாக்குதல் என்று குரல் கொடுத்தால் அது யாருக்கான குரலாக இருக்கும்? அதேபோன்ற நிலையைத்தான் தற்போது மே 17, இளந்தமிழகம் இயக்கங்கள் எடுத்துள்ளன.

பூப்புனித நீராட்டுவிழாவும், தாய்மாமனையே மணந்து கொள்வதும், அகமண முறையும் இதே ஜல்லிக்கட்டு கிராமங்களில் உள்ள மற்றுமொரு முக்கியமான பண்பாடு தான். எதிர்காலத்தில் ஏதோ ஒரு துணிவுள்ள அரசாங்கம் உருவாகி, இந்தப் பண்பாடுகளுக்குத் தடை விதித்தால், அந்தத் தடையை வரவேற்பதுதானே, அறிவும், மானமும் உள்ளவர்கள் செய்ய வேண்டிய செயல்? அதை விட்டுவிட்டு, 'அகமண முறையும், பூப்புனித நீராட்டுவிழாவும் எங்கள் சமுதாயத்தின் பன்முகத் தன்மையின் கூறு' என்று அறிக்கை விட்டால் இது இளந்தமிழகமா? கிழந்தமிழகமா? என்ற கேள்விதான் வரும். அந்தக் கேள்விதான் இப்போது நமக்கு எழுகிறது.

மாட்டிறைச்சி சந்தைக்கு ஜல்லிக்கட்டு எதிராக உள்ளதா?

“மாட்டிறைச்சிச் சந்தைக்கு ஜல்லிக்கட்டு எதிராக உள்ளது”

“நாட்டு மாடுகளுக்கு வெளிநாடுகளில் நல்ல சந்தை மதிப்பு இருக்கிறது. ஜல்லிக்கட்டுக்குத் தடை வந்தால் அவை இறைச்சிச் சந்தைக்கு வரும், இந்தத் தடையின் பின்னணி இதுதான்”

என மே 17 இயக்கத்தின் ஒருங்கிணைப்பாளர் தோழர் திருமுருகன் புதிய தலைமுறையின் நேர்படப் பேசு நிகழ்ச்சியில் தெரிவித்துள்ளார்.

ஜல்லிக்கட்டின் மீதான தடையை கண்டித்து 13.01.2016 ல்

Thank You for previewing this eBook

You can read the full version of this eBook in different formats:

- HTML (Free /Available to everyone)
- PDF / TXT (Available to V.I.P. members. Free Standard members can access up to 5 PDF/TXT eBooks per month each month)
- Epub & Mobipocket (Exclusive to V.I.P. members)

To download this full book, simply select the format you desire below

